

Публічно-приватне партнерство в Україні: перспективи розвитку та вплив на відновлення інфраструктури

Ніна М. Петруха ¹ *

¹ Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна). Доцент кафедри менеджменту в будівництві, к. е. н., доцент.

* Автор-кореспондент, e-mail: nninna1983@gmail.com

СТАТТЯ

АНОТАЦІЯ

Дослідницька

отримана:

7 вересня 2024 р.

переглянута:

11 жовтня 2024 р.

прийнята:

16 жовтня 2024 р.

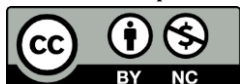
опублікована

онлайн:

24 жовтня 2024 р.

Авторське право

© 2024 автора

Цей твір

ліцензовано на

умовах Ліцензії

Creative Commons

«Із Зазначенням

Авторства –

Некомерційна 4.0

Міжнародна» (CC

BY-NC 4.0).

DOI: [10.70651/](https://doi.org/10.70651/3041-2498/2024.2.04)

[3041-2498/2024.2.04](https://doi.org/10.70651/3041-2498/2024.2.04)

В Україні війна підвищила потребу в терміновому відновленні інфраструктури. Зруйновані об'єкти потребують модернізації для стабільності економіки. Публічно-приватне партнерство ефективно залучає інвестиції, мобілізуючи ресурси та розподіляючи ризики, що підвищує управлінську ефективність. Проте реалізація публічно-приватного партнерства стикається з викликами, такими як недосконала нормативна база і корупція, які потрібно вирішити для подальшого розвитку. Метою дослідження є вивчення можливостей розвитку публічно-приватного партнерства в Україні з урахуванням соціально-економічного контексту та потреб населення. Об'єкт дослідження – механізми взаємодії державного і приватного секторів та їхній вплив на відновлення інфраструктури України. Дослідження спирається на наукові праці, статистичні дані та нормативні акти. Використано методи: морфологічний, емпіричний, статистичний, аналіз і синтез, структурно-логічний аналіз. Узагальнено теоретичні підходи до трактування понять «публічно-приватне партнерство» та «державно-приватне партнерство» – окреслено спільні та відмінні риси. Визначено особливості законодавчої та регуляторної бази публічно-приватного партнерства в Україні. Окреслено ключові переваги та недоліки законодавчої та регуляторної бази публічно-приватного партнерства в Україні. Подано основні показники економічного розвитку публічно-приватного партнерства в Україні за 1990-2023 рр. Виділено та охарактеризовано основні етапи формування публічно-приватного партнерства в часовому розрізі за період 2015-2024 рр. В результаті проведеного дослідження рекомендовано основні фактори впливу публічно-приватного партнерства на відновлення інфраструктури України, зокрема, залучення приватних інвестицій, ефективність управління проектами, розподіл ризиків, впровадження інновацій, створення робочих місць, поліпшення якості послуг та залучення міжнародних партнерів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА

публічно-приватне партнерство, регуляторна база, приватні інвестиції, інфраструктура.

e-ISSN 3041-2498

Public Management and Policy

<https://www.eu-scientists.com/index.php/pmap>

Public-private partnership in Ukraine: Development prospects and impact on infrastructure rehabilitation

Nina Petrukha ¹ *

¹ Kyiv National University of Construction and Architecture (Ukraine). Associate Professor at the Department of Management in Construction, PhD in Economics, Associate Professor.

* Corresponding Author, e-mail: nninna1983@gmail.com

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Research Article

Received:

7 September 2024

Revised:

11 October 2024

Accepted:

16 October 2024

Published online:

24 October 2024

Copyright © 2024
by author

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0)

DOI: [10.70651/3041-2498/2024.2.04](https://doi.org/10.70651/3041-2498/2024.2.04)

In Ukraine, the war has increased the need for urgent infrastructure restoration. Destroyed facilities need to be modernized for the stability of the economy. Public-private partnerships effectively attract investments by mobilizing resources and distributing risks, which increases management efficiency. However, the implementation of public-private partnerships faces challenges, such as an imperfect regulatory framework and corruption, which need to be addressed for further development. The purpose of the study is to explore the possibilities of developing public-private partnerships in Ukraine, taking into account the socio-economic context and the needs of the population. The object of the study is the mechanisms of interaction between the public and private sectors and their impact on the restoration of Ukraine's infrastructure. The study is based on scientific works, statistical data and regulations. Methods used: morphological, empirical, statistical, analysis and synthesis, structural and logical analysis. Theoretical approaches to the interpretation of the concepts of "public-private partnership" and "public-private partnership" are generalized, and common and distinctive features are outlined. The peculiarities of the legislative and regulatory framework of public-private partnership in Ukraine are determined. The key advantages and disadvantages of the legislative and regulatory framework for public-private partnerships in Ukraine are outlined. The main indicators of economic development of public-private partnerships in Ukraine for 1990-2023 are presented. The main stages of public-private partnership formation in the time period of 2015-2024 are identified and characterized. The study recommends the main factors of impact of public-private partnerships for the restoration of Ukraine's infrastructure, including attracting private investment, effective project management, risk sharing, innovation, job creation, improving the quality of services, and attracting international partners.

KEYWORDS

public-private partnership, regulatory framework, private investment, infrastructure.

1. Вступ

В Україні на тлі війни та необхідності післявоєнної відбудови гостро постала проблема відновлення та розвитку інфраструктури. Зруйновані транспортні мережі, енергетичні об'єкти та соціальна інфраструктура потребують швидкої модернізації для забезпечення нормального функціонування економіки та поліпшення умов життя населення. У цьому контексті публічно-приватне партнерство (ППП) виступає як ефективний механізм залучення приватних інвестицій у державні проекти. PPP дозволяє не лише мобілізувати значний обсяг ресурсів, але й розподілити ризики між державою та приватним сектором, що є особливо важливим у період нестабільності. Крім того, участь приватного бізнесу сприяє підвищенню ефективності управління проектами, впровадженню новітніх технологій і підходів, що може значно пришвидшити процеси відбудови.

Актуальність дослідження перспектив розвитку PPP в Україні особливо зростає в контексті реконструкції критично важливих об'єктів, таких як дороги, мости, енергетична інфраструктура, лікарні та інші соціальні послуги. Однак ефективна реалізація таких ініціатив стикається з численними викликами. Серед них – недосконалість нормативно-правової бази, високий рівень корупції, недостатня прозорість процедур залучення приватних інвесторів, а також відсутність чітких правил і стандартів щодо реалізації проектів PPP. Подолання цих перешкод є ключовим фактором для створення сприятливих умов для подальшого розвитку PPP в Україні.

2. Огляд літературних джерел

Теоретичні основи оцінки проектів державно-приватного партнерства (ДПП) висвітлено в публікації вчених із Туреччини М. Узункая та Е. М. Сарменто, які запропонували логічну схему для більш глибокого аналізу. Дослідники закликають виходити за межі традиційного вимірювання результатів та враховувати за яких причин спрацьовує проект з урахування оціночних індикаторів (доречність, ефективність, результативність, вплив та сталість). Такий підхід має особливо важливе значення для країн, що розвиваються, де ДПП є ключовим механізмом для реалізації інфраструктурних програм [10].

Еволюція публічно-приватного партнерства є актуальною через глобальні проблеми, зокрема фінансові кризи, зміни клімату та соціальні дисбаланси, вважає І. Петрова [7, с. 22]. Це партнерство стає ключовим інструментом для співпраці держави і приватного сектора в подоланні викликів. Виокремлено фази трансформації: традиційне партнерство, партнерство на користь людей, кліматично-розумне партнерство та стале партнерство для повоєнної відбудови. В Україні концепція публічно-приватного партнерства недостатньо розвинута. На думку І. Петрової актуальним є впровадження сталого партнерства для залучення міжнародних ресурсів у повоєнне відновлення [11, с. 39-40].

У сучасних умовах війни з Росією та необхідності відновлення територіальних громад в Україні, публічно-приватне партнерство набуває ключової ролі в реалізації планів відновлення. Воно сприяє сталому розвитку громад, забезпечуючи комплексний підхід до вирішення проблем. У публікації О. Петришина проведено аналіз ролі цього партнерства в Україні, його функцій, таких як фінансування інфраструктури, управління проектами, інновації, створення робочих місць та розподіл ризиків. Найбільш активно ця модель співпраці застосовується в Закарпатській та Київській областях, особливо в сферах туризму, охорони здоров'я та водопостачання. Основні перешкоди – це корупція, монополії, низький рівень державної підтримки та обмежений управлінський потенціал [23].

І. Косач та С. Кулик розглядають взаємодію державного і приватного секторів, окреслюючи відмінності між державно-приватним партнерством і приватизацією. У публікації приділено значну увагу проблемам партнерства на основі інтересів сторін та чинних нормативних, фінансових і організаційних інструментів в Україні. Обґрунтовано, що успішна реалізація партнерства залежить від інформаційної підтримки, розробки реальних проектів та врахування думки населення і працівників. Виокремлено проблеми та умови ефективного використання

державно-приватного партнерства для досягнення цілей державної соціально-економічної політики [16].

У публікації В. Панасюк та Т. Арбузової визначено сутність публічно-приватного партнерства як форми взаємодії між державою та приватним бізнесом, його синонімічність з терміном «державно-приватне партнерство». Автори представляють класифікацію форм партнерства на основі законодавчих актів та наголошують на соціальній складовій проектів у сфері сільського туризму. Заслугує на увагу запропонована модель туристичного кластера з впровадженням механізмів партнерства. Дослідниками відмічено позитивний вплив партнерства на розвиток сільських районів та запропоновано напрями реалізації проектів у сфері сільського туризму [21].

У публікації С. Щербініної висвітлено основні напрями політики з енергоефективності та перешкоди в управлінні на різних рівнях влади та представлено заходи для підвищення енергоефективності житлового сектору України, поділені за вартістю. Оскільки це потребує належного фінансування та дій з боку місцевої влади, авторка зазначає, що одним із механізмів підвищення ефективності є публічно-приватне партнерство, зокрема, розглянуто підходи до його визначення та переваги для житлового сектору України.

Аналіз світового досвіду застосування моделей державно-приватного партнерства (ДПП) свідчить про його ефективність у залученні інвестицій, розвитку інфраструктури та покращенні якості суспільних послуг. ДПП стало поширеним явищем у багатьох країнах, особливо в регіонах Латинської Америки, Азії та колишнього СРСР. Хоча кожна країна має свої особливості законодавчого та інституційного регулювання ДПП, спільним є прагнення до ефективного розподілу повноважень між державним і приватним секторами. В Україні для успішного розвитку ДПП необхідно розробити стратегію, яка визначатиме цілі та завдання партнерства, покращити економічні механізми залучення інвестицій, вдосконалити правові норми та завершити процес децентралізації [17, с. 119-120].

М. Губа та О. Карташова вважають публічно-приватного партнерство соціальним інститутом. Дослідження показали, що такі партнерства, де учасники виконують спільні функції та свої ролі, сприяють сталому розвитку, а відсутність інтеграції державних інтересів з інтересами громад перешкоджає реалізації політики сталого розвитку [2].

3. Постановка завдання

Основною метою дослідження є вивчення можливостей та умов для подальшого розвитку ППП в Україні, враховуючи соціально-економічний контекст та потреби населення. Об'єкт дослідження – механізми взаємодії державного та приватного секторів у контексті розвитку та реалізації проектів публічно-приватного партнерства, а також їхній вплив на відновлення та модернізацію інфраструктури України.

4. Методи та матеріали

Дослідження базується на наукових працях українських та міжнародних дослідників, матеріалах періодичних видань, статистичних даних, експертних дослідженнях, економічних оглядах, а також інформації з облікової, фінансової та управлінської звітності українських підприємств, Інтернет-джерел і нормативно-правових актів. Використано такі методи: морфологічний аналіз – для уточнення понятійного апарату; емпіричний – для збору даних щодо ППП проектів і їх впливу; статистичний – для оцінки кількісних показників; методи аналізу й синтезу – для узагальнення досвіду ППП; структурно-логічний аналіз – для побудови послідовності оцінки впливу ППП на інфраструктуру.

5. Результати та обговорення

Сутність приватно-публічного партнерства (ППП) полягає в організації співпраці між приватним бізнесом і державними або місцевими органами влади для спільної реалізації проектів, які приносять користь суспільству. Така співпраця дає змогу поєднати ресурси, знання та досвід обох сторін для досягнення економічних і соціальних цілей, що мають публічну

значущість. Основна ідея приватно-публічного партнерства (ППП) полягає в тому, що приватний сектор виконує частину функцій держави або місцевих органів влади, при цьому беручи на себе частину фінансових, технологічних або управлінських ризиків. Тому часто публічно-приватне партнерство утотожують з державно-приватним партнерством (ДПП). Нині немає чіткої згоди щодо того, що вважається публічно-приватним та державно-приватним партнерством. Європейська комісія подає визначення ДПП, як передачу приватному сектору інвестиційних проектів, які традиційно виконувалися або фінансувалися державою [1]. Окрім фінансування та виконання, ДПП включає надання послуг приватним сектором і передачу значного ризику від уряду до приватних компаній. На відміну від інших форм зменшення ролі держави, таких як приватизація чи підряд, ДПП є співпрацею для створення інфраструктурних об'єктів і надання послуг. Британські вчені провели аналітичний огляд мікро- та макроекономічних переваг і витрат PPP і виявили наслідки впровадження нових міжнародних стандартів обліку [4]. Китайські дослідники виділили шість ключових елементів, що постійно присутні в описах ДПП: чітке визначення ролей і обов'язків, правильний розподіл ризиків, залучення ресурсів і експертного досвіду, співпраця та командна робота, надання послуг, а також довгострокові контракти [3].

Зробимо спробу розрізнити ці два поняття: ППА та ДПП. Державно-приватне партнерство та публічно-приватне партнерство є двома формами співпраці між державою та приватним сектором, які спрямовані на реалізацію спільних проектів (рис. 1).

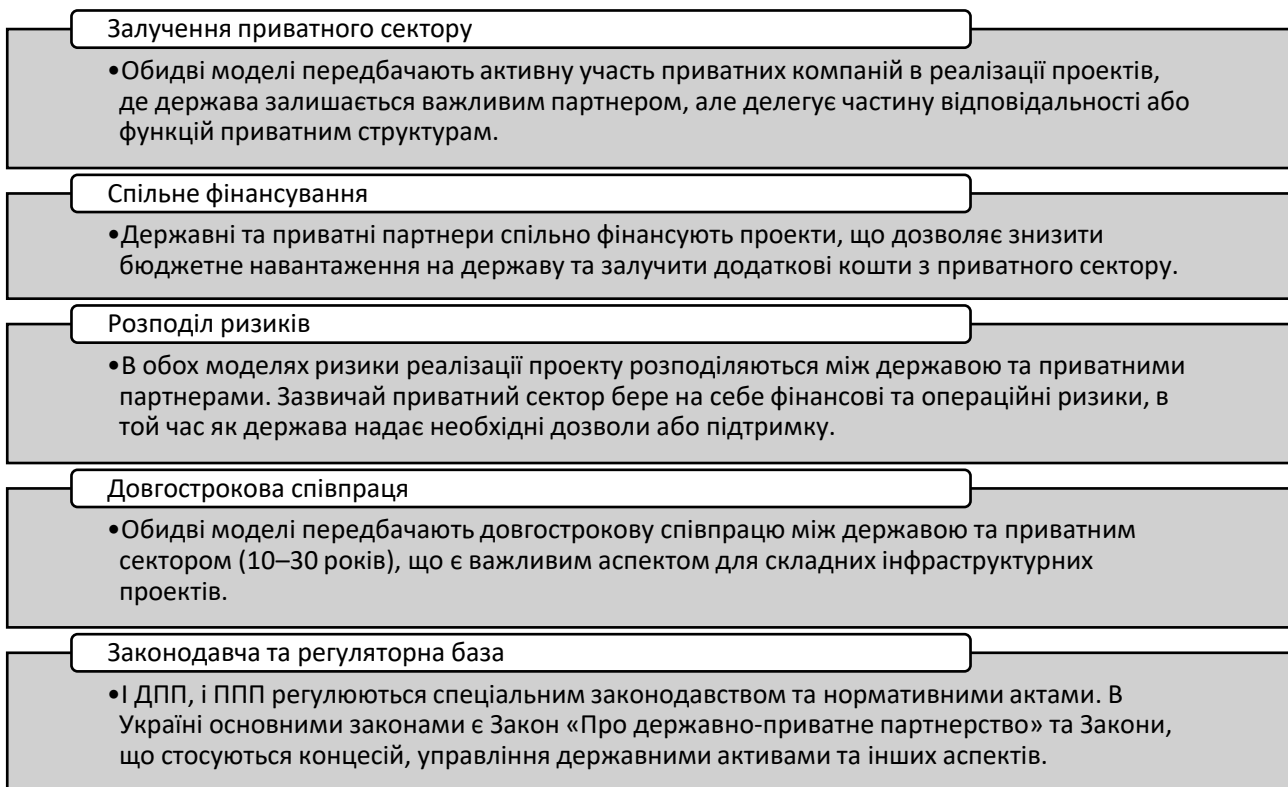

Рис. 1. Спільні риси державно-приватного та публічно-приватне партнерства

Джерело: сформовано на основі [19, 23, 24, 26, 27].

Державно-приватне партнерство (ДПП) та публічно-приватне партнерство (ППП) в Україні мають багато спільних рис, таких як залучення приватного сектору, спільне фінансування та довгострокова співпраця. Проте відмінності полягають у термінології, масштабах проектів, юридичних формах та учасниках процесу. PPP є більш гнучкою моделлю, яка може охоплювати не тільки державні інституції, але й інші суспільні структури, що робить його перспективним інструментом для соціально-економічного розвитку України.

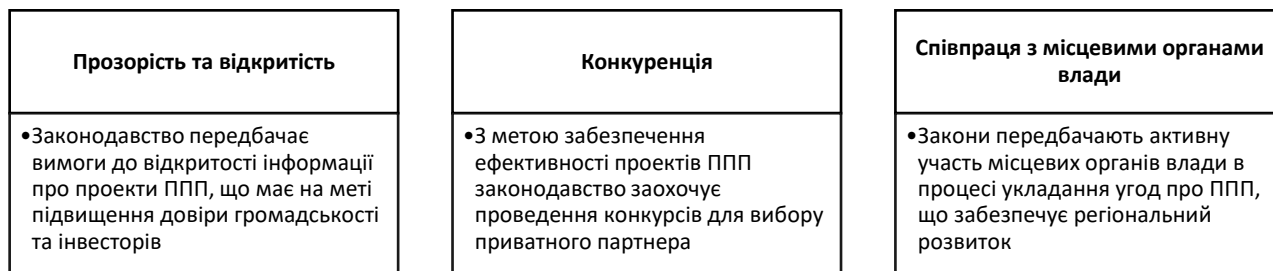
Ці два терміни часто використовуються взаємозамінно, але мають певні відмінності у визначеннях та підходах до реалізації в українському контексті (табл. 1).

Таблиця 1. Основні законодавчі акти регулювання публічно-приватного партнерства в Україні

Назва закону	Особливості законодавчих актів
Закон України «Про державно-приватне партнерство»	Це основний акт, що регулює ППП в Україні, визначаючи ключові поняття, принципи та механізми співпраці між державним і приватним секторами.
Закон України «Про концесію»	Цей інструмент розвитку ППП надає правову базу для залучення приватного капіталу в інфраструктурні проекти, зменшує навантаження на бюджет, модернізує об'єкти та підвищує їхню ефективність. Однак потрібні вдосконалення законодавства, боротьба з бюрократією та підтримка прозорих процедур.
Закон України «Про публічні закупівлі»	Закон регулює публічно-приватне партнерство (ППП), встановлюючи принципи та правила закупівель, що забезпечують прозорість, конкурентність і недискримінацію при виборі приватного партнера. Хоча не охоплює всі аспекти ППП, він значно впливає на процедури залучення партнерів.

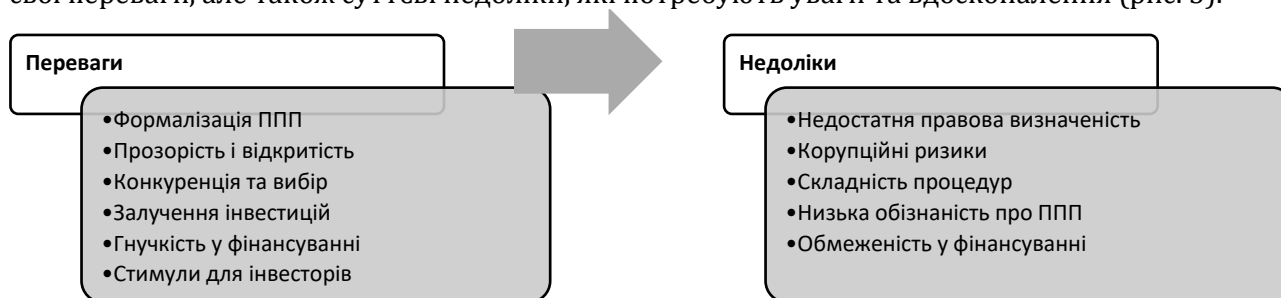
Джерело: сформовано на основі [24, 25, 26].

Слід відмітити, що для повної реалізації потенціалу ППП необхідне подальше вдосконалення законодавства, зокрема щодо процедур закупівель, спрощення бюрократичних процесів та забезпечення прозорості конкурсів. Законодавча та регуляторна база публічно-приватного партнерства в Україні має кілька найважливіших особливостей, які визначають її функціонування та розвиток (рис. 2).

Рис. 2. Особливості законодавчої та регуляторної бази публічно-приватного партнерства в Україні

Джерело: сформовано автором.

Законодавча та регуляторна база публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні має свої переваги, але також суттєві недоліки, які потребують уваги та вдосконалення (рис. 3).

Рис. 3. Основні переваги та недоліки законодавчої та регуляторної бази публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні

Джерело: сформовано автором.

ППП забезпечує чіткі правові основи для укладання угод, що сприяє формалізації відносин між державою та приватним сектором. Вимоги до публічності інформації про проекти ППП допомагають підвищити рівень довіри суспільства і інвесторів до системи; запровадження конкурсних процедур для вибору приватних партнерів забезпечує більш ефективне використання державних ресурсів і стимулює конкуренцію. ППП сприяє залученню приватних інвестицій у розвиток інфраструктури та соціальних проектів, що особливо важливо для України у післявоєнний період. Законодавство передбачає різноманітні механізми фінансування, що

дозволяє адаптуватися до потреб конкретних проектів, а запровадження податкових пільг та інших стимулів для інвесторів може зробити участь у проектах ППП більш привабливою.

Існуючі прогалини та суперечності в законодавстві створюють невизначеність, що ускладнює реалізацію проектів. Високий рівень корупції в Україні може підривати довіру до системи ППП і призводити до неефективного використання ресурсів. Бюрократичні перепони та складність адміністративних процедур можуть затягувати процес укладання угод і реалізації проектів. Недостатня поінформованість місцевих органів влади та бізнесу про можливості ППП може обмежувати їх участь у проектах. Нестача системи моніторингу і оцінки ефективності реалізації проектів ППП може ускладнювати виявлення проблем і внесення коректив. Незважаючи на наявність механізмів фінансування, економічна нестабільність може стримувати залучення приватних інвестицій. Важливо продовжувати працювати над створенням сприятливого інвестиційного клімату, підвищенням прозорості та боротьбою з корупцією для забезпечення ефективності реалізації проектів ППП.

Таким чином, законодавча та регуляторна база публічно-приватного партнерства в Україні є основою для розвитку даної сфери, але потребує подальшого вдосконалення для покращення інвестиційного клімату та забезпечення ефективності реалізації проектів.

Стан розвитку публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні демонструє позитивні зрушення, хоча все ще залишається низка викликів, які гальмують його повний потенціал. Успішний досвід використання державно-приватного партнерства (ДПП) підтверджує, що це інструмент взаємовигідної співпраці між державою, місцевою владою та бізнесом для вирішення соціально-економічних проблем. Регіональна влада зацікавлена в ДПП через його здатність залучати фінансові, інвестиційні та технологічні ресурси, що є особливо важливим через обмежені бюджетні можливості. Професійне використання ДПП сприяє розвитку регіонів, ефективному використанню фінансових ресурсів та залученню досвіду приватних партнерів для успішної реалізації проектів [13, с. 75-81].

Динаміка зміни кількості проектів публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні з 2015 до 2023 року відображає складний процес адаптації механізму ППП до економічних та політичних реалій країни (рис. 4).

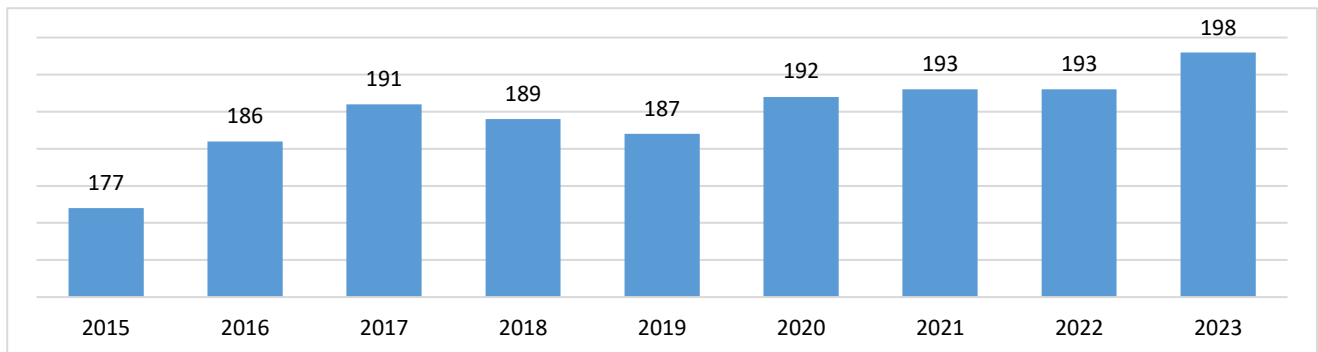

Рис. 4. Кількість проектів публічно-приватного партнерства, одиниць

Джерело: сформовано за даними [15].

Досліджуваний період можна поділити умовно на 4 етапи:

Повільний старт (2015–2017 рр.) – у ці роки кількість проектів ППП була обмеженою через відсутність законодавчої бази та механізмів стимулювання інвестицій. Зокрема, економічна нестабільність та збройний конфлікт на сході України стримували розвиток ППП. У цей період ППП розвивалися переважно на місцевому рівні, зосереджуючись на проектах, пов'язаних з водопостачанням, енергозбереженням та управлінням твердими відходами.

Законодавчі зміни (2018–2019 рр.) – прийняття нових нормативно-правових актів, що регулюють ППП, стимулювало зацікавленість з боку приватних інвесторів. Також з'явилися іноземні інвестори, особливо у сфері енергетики та інфраструктури. У цей період кількість ППП проектів поступово зростає, особливо в енергетиці, портах та транспорті.

Кризові явища (2020–2021 рр.) – пандемія COVID-19 вплинула на зменшення кількості нових проектів через обмежені інвестиційні можливості та глобальну економічну невизначеність. Незважаючи на кризу, інвестиції в проекти з критичною інфраструктурою, такі

як порти, дороги та енергетика, збереглися завдяки підтримці міжнародних фінансових організацій.

Повномасштабна війна (2022–2024 рр.) – війна Росії проти України суттєво вплинула на динаміку проектів ППП. Багато інфраструктурних об'єктів були зруйновані або пошкоджені, що тимчасово зупинило нові ініціативи ППП. Водночас зростає інтерес до ППП як до ключового інструменту у відбудові інфраструктури після війни. Іноземні інвестори та міжнародні партнери починають готувати плани для участі у відновленні критичної інфраструктури, що призведе до зростання кількості проектів у середньостроковій перспективі.

Таким чином, динаміка кількості проектів публічно-приватного партнерства в Україні з 2015 до 2023 року характеризує повільне зростання у перші роки через законодавчі труднощі, незначне зниження під час пандемії COVID-19 і серйозні виклики під час війни. Однак післявоєнна відбудова обіцяє стати новим стимулом для активного розвитку ППП у країні.

Інвестиції в проекти публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні за секторами з 1990 до 2023 року демонструють різні тенденції розвитку залежно від політичних, економічних та соціальних умов. ППП стали ключовим інструментом залучення приватних інвестицій у стратегічно важливі сектори економіки, особливо в інфраструктуру та енергетику (рис. 5).

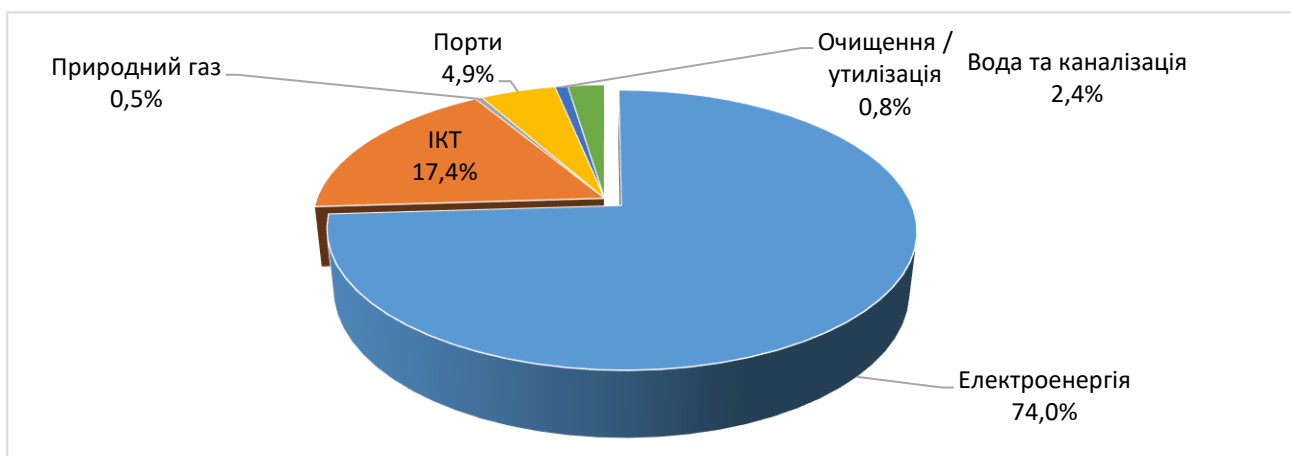

Рис. 5. Структура інвестицій публічно-приватного партнерства в Україні (1990-2023), млн. дол. США

Джерело: сформовано за даними [9].

Для подальшого розвитку публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні важливо враховувати соціально-економічний контекст. Для післявоєнного відновлення країна зіткнеться з великими інфраструктурними викликами. ППП може стати дієвим інструментом для залучення приватного капіталу в реконструкцію та модернізацію важливих об'єктів (дороги, транспорт, енергетика, охорона здоров'я). Державний бюджет не завжди здатний покрити всі витрати на розвиток критичної інфраструктури. ППП допомагає зменшити фінансове навантаження на державу за рахунок залучення приватного бізнесу. ППП може підвищити якість надання медичних, освітніх, транспортних та інших послуг, особливо в регіонах з недостатнім доступом до ресурсів. Це сприятиме соціальному розвитку та зростанню рівня життя громадян. Гостра потреба у нових школах, лікарнях та житлових комплексах створює можливості для реалізації соціально орієнтованих проектів ППП.

Вплив публічно-приватного партнерства (ППП) на відновлення інфраструктури України має значний потенціал для прискорення післявоєнної реконструкції та модернізації країни. Виділимо основні аспекти цього впливу (рис. 6).

Після руйнівних наслідків війни, державні ресурси є обмеженими, тому залучення приватного капіталу через ППП стає важливим джерелом фінансування для відновлення критичної інфраструктури. Це стосується таких сфер, як дороги, мости, енергетика, водопостачання, телекомунікації та громадський транспорт. Приватний сектор володіє кращими управлінськими практиками, технологіями та досвідом у реалізації інфраструктурних проектів. Використання цих переваг в рамках ППП дозволяє підвищити ефективність будівництва та експлуатації об'єктів, скоротити витрати та час на реалізацію проектів. ППП дозволяє розподілити ризики між державою та приватними інвесторами. Держава зменшує

фінансові навантаження та ризики, пов'язані з реалізацією проектів, а приватний сектор бере на себе відповідальність за часткове фінансування, будівництво та експлуатацію об'єктів.

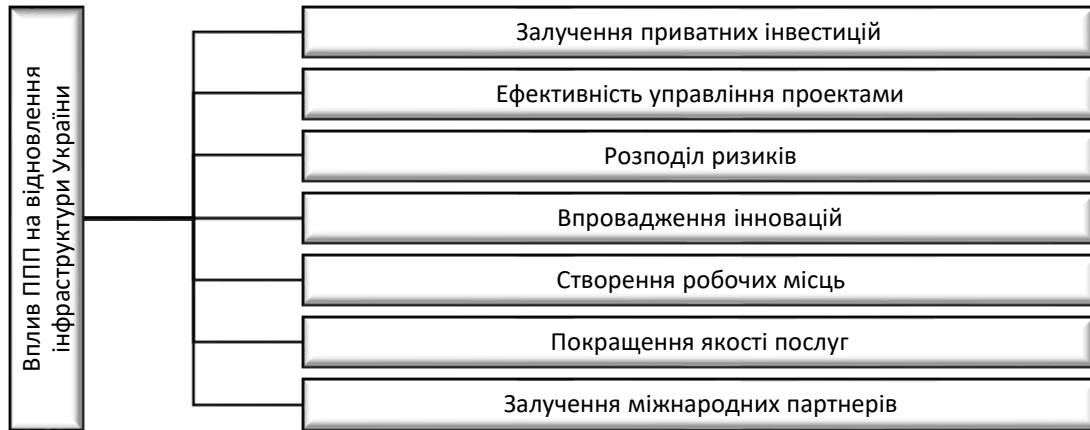

Рис. 6. Основні фактори впливу публічно-приватного партнерства відновлення інфраструктури України

Джерело: сформовано автором.

Приватні партнери можуть привнести нові технології та інноваційні підходи до відновлення інфраструктури, що підвищить її стійкість, енергоефективність та екологічну відповідальність. Це особливо важливо в контексті «зеленої» відбудови та відповідності сучасним міжнародним стандартам. Реалізація масштабних інфраструктурних проектів через ППП сприятиме створенню нових робочих місць у будівельній галузі, транспорті, енергетиці та інших секторах економіки, що важливо для стимулювання економічного зростання після війни. Співпраця з приватним сектором дозволяє поліпшити якість наданих послуг завдяки впровадженню сучасних стандартів обслуговування, швидкому реагуванню на потреби громадян та ефективнішому управлінню об'єктами інфраструктури. ППП створює можливості для залучення міжнародних інвесторів і партнерів, які можуть допомогти не лише фінансувати, але й надавати технічну підтримку та досвід у відновленні інфраструктури. Це сприяє інтеграції України у глобальні економічні процеси.

Отже, публічно-приватне партнерство є важливим інструментом для відновлення інфраструктури України після війни. Воно сприяє залученню приватних інвестицій, підвищенню ефективності управління проектами, впровадженню інновацій та створенню нових робочих місць. Успішне використання ППП може стати ключовим фактором у прискоренні відбудови та економічного відновлення країни.

6. Висновки

В результаті проведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

1) Публічно-приватне партнерство в Україні виявилось важливим інструментом для швидкого і ефективного відновлення інфраструктури після війни. Залучення приватного капіталу забезпечує необхідні фінансові ресурси для реалізації проектів у різних сферах, включаючи транспорт, енергетику, охорону здоров'я та ЖКГ.

2) ППП стимулює економічне зростання, створює нові робочі місця та покращує умови для ведення бізнесу. Інвестиції в інфраструктуру не лише сприяють модернізації існуючих об'єктів, але й відкривають нові можливості для розвитку, покращуючи логістичні зв'язки та підвищуючи загальний рівень життя населення.

3) Незважаючи на потенційні переваги, існують суттєві виклики для розвитку ППП в Україні, зокрема недосконале законодавство, бюрократія, корупційні ризики та політична нестабільність. Ці фактори можуть стримувати залучення інвестицій та ускладнювати реалізацію проектів.

4) Для успішного розвитку ППП Україні необхідно впроваджувати системні реформи, спрямовані на поліпшення інвестиційного клімату, спрощення процедур і підвищення прозорості. Ефективна правова база та належне регулювання є критично важливими для забезпечення надійності та привабливості ППП.

5) Успішна реалізація PPP також вимагає активної міжнародної співпраці. Залучення міжнародних інвесторів та експертів може забезпечити доступ до нових технологій, досвіду управління проектами та додаткових фінансових ресурсів, необхідних для реалізації інфраструктурних ініціатив.

6) Першочерговими напрямками для розвитку PPP мають стати транспортна інфраструктура, енергетика, водопостачання та соціальна інфраструктура. Ці сектори мають стратегічне значення для забезпечення сталого розвитку країни і потребують термінового інвестування.

7) Перспективи розвитку PPP в Україні в цілому виглядають позитивно, за умови, що буде знайдено баланс між державними інтересами та приватними інвестиціями. Успішна реалізація PPP може стати основою для створення стабільної та процвітаючої економіки, що враховує потреби всіх учасників процесу.

Загалом, публічно-приватне партнерство в Україні має великий потенціал для сприяння відновленню інфраструктури та розвитку економіки, проте для його реалізації необхідно подолати існуючі бар'єри і реалізувати ефективні стратегії.

References

1. European Communities (2003). Council Regulation (EC) No 2223/96 of 25 June 1996 on the European System of National and Regional Accounts in the Community (*Brussels Office for Official Publications of the European Communities*). http://europa.eu.int/eur-lex/en/consleg/pdf/1996/en_1996R2223_do_001.pdf
2. Huba, M. I., & Kartashova, O. H. (2019) Development of rural areas through public-private partnership. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*. 4. <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.4.21>
3. Ke, Y., Cheng, Z., Zhang, J., & Liu, Y. (2023). Making sense of the definition of public-private partnerships. *Built Environment Project and Asset Management*. <https://doi.org/10.1108/bepam-01-2023-0009>
4. McQuaid, R. W., & Scherrer, W. (2010). Changing reasons for public-private partnerships (PPPs). *Public Money & Management*, 30(1), 27–34. <https://doi.org/10.1080/09540960903492331>
5. Cangiano, M., Anderson, B., Alier, M., Petrie, M., & Hemming, R. (2006). *Public-Private Partnerships, Government Guarantees, and Fiscal Risk*. International Monetary Fund. <https://doi.org/10.5089/9781589064935.058>
6. Pashynin, O. A. (2024) Public-private partnership as a form of realization of the right of ownership in the field of management. *Juridical scientific and electronic journal*, 4, 261–265. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-4/60>
7. Petrova, I. (2023) Evolution of the concept of public-private partnership in the 1980-2020. *Economy of Industry*, 4, (104), 22–46. <https://doi.org/10.15407/econindustry2023.04.022>
8. EBRD. (2024). PPP Regulatory Guidelines Collection European. *Bank for Reconstruction and Development*. <https://www.ebrd.com/sites/Satellite?c=Content&cid=1395312943603&pagename=EBRD%2FContent%2FContentLayout>
9. PPI. (2024) Private Participation in Infrastructure. *World Bank Group*. <https://ppi.worldbank.org/en/snapshots/country/ukraine>
10. Uzunkaya, M., & Sarmento, E. de M. (2021) Theory-Based Evaluation of Public-Private Partnership Projects and Programmes. *UNDP Independent Evaluation Office*. <https://nec.undp.org/sites/default/files/2021-06/Session16B-MehmetUzunkaya-Elsa-Sarmiento%20%282%29.pdf>
11. PPP. (2024) Academy of Public-Private Partnership. *PPP Projects*. <https://appp.com.ua/proekti-ppp>
12. Hryshchenko, S. (2011). *Preparation and implementation of public-private partnership projects: A practical guide for local authorities and business*. FOP Moskalenko O. M. https://enecities.org.ua/upload/files/PPP_report_USAID_2011_ua.pdf
13. RDPA. (2024) Public-private partnership as a mechanism for implementing a new regional policy: possibilities of application and practical aspects of preparation and implementation of investment projects. U-LEAD with Europe: Ukraine – Local Empowerment. *Accountability and Development Program*. https://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf
14. Panchenko, K. (2022, July 19). How cooperation between business and the state will help to restore Ukraine. *Economic Truth*. <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/07/19/689341>
15. State Statistics Service of Ukraine. (2024). Indicator 17.3.1 Number of projects of public-private partnership. *17 goals to transform our world*. URL: <https://sdg.ukrstat.gov.ua/uk/17-3-1>

16. Kosach, I. A., & Kulyk, O. S. (2021). Implementation of the mechanism of public-private partnership in Ukraine: current realities and prospects. *Problems of modern transformations. Series: law, public administration and management*. 1, 80-86. <https://doi.org/10.54929/pmtl-issue1-2021-12>
17. Kruglov, V., & Barabanov, I. (2020). Implementation of public-private partnership projects: world experience and Ukrainian realities. In *Modern management: region, city, organization in the system of national security of countries* (pp. 102–121). FOP Panov A. M. <http://surl.li/tjujdp>
18. Kumachova, A. S. (2021). Features of attracting private investment in infrastructure projects of Ukraine on the terms of public-private partnership. *Effective Economy*, 9. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.9.95>
19. Malin, O. L. (2020). Analysis of the development of public-private partnerships in Ukraine and the world: qualitative changes and main trends in 2020. Odesa National Polytechnic University. https://economics.net.ua/files/analytics/2020_MOL.pdf
20. Marchuk, V. (2021). Investor + government = partners: But what does infrastructure have to do with it? *KPMG in Ukraine*. <https://kpmg.com/ua/uk/home/media/press-releases/2021/11/partnery-ta-do-choho-tut-infrastruktura.html>
21. Panasiuk, V. I., & Arbuzova, T. V. (2020). Public-private partnership in the field of tourism as a factor of socio-economic development of rural areas. *Public Administration: Improvement and Development*, 8. <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.8.54>
22. Pashkovska, T. (2013). Features of the CPT in Ukraine: realities and prospects. *Yurydychna Gazeta*, 17(359). <https://yur-gazeta.com/publications/events/osoblivosti-ppp-v-ukrayini-realiyi-ta-perspektivi.html>
23. Petryshyn, O. (2024) The role of public-private partnership in the implementation of plans for the restoration of territorial communities in Ukraine. *Topical issues in modern science*, 3(21). [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-3\(21\)-373-384](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-3(21)-373-384)
24. Law of Ukraine “On public-private partnership” No. 2404-VI (2010). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>
25. Law of Ukraine “On concession” No. 155-IX (2019). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text>
26. Law of Ukraine “On public procurement” No. 922-VIII (2015). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>
27. Skrypnyuk, O. V., & Zhovnirchuk, Y. F. (2023). Perspectives of implementation of public-private partnership in the conditions of war and in the period of post-war development: public and administrative aspect. *Public Administration and Customs Administration*, 1(36), 79–88. <https://doi.org/10.32782/2310-9653-2023-1.12>
28. Shcherbinina, S. A. (2019). Public-private partnership as a mechanism for ensuring energy efficiency in the residential sector of Ukraine. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and the World Economy*, 24(3), 136–141. <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/25526>